

РЕШЕНИЕ

№ 15505

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **7573** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 38в, ал. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалбата на Районен съд - София, срещу Решение № ЛДЖ-24-25/01.07.2025 година на Инспектората към Висшия съдебен съвет на Република България, с което установено извършено нарушение на принципа на законоустановеност по чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 от Районен съд – София затова, че на 16.08.2023 година е изпратил сигнал до Министъра на младежта и спорта с копие до Министерския съвет на Република България, към който са приложени Решение № 1710/12.04.2023 година, постановено по НАХД 12318/2022 година по описа на Районен съд - София и Писмо с вх. № 122870/03.05.2023 година, в които се съдържат лични данни на А. Д. А. от [населено място] и на Районен съд – София е разпоредено да приведе операциите по обработване на лични данни в съответствие с правилата на Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД като запознае съдиите с правилата, предвидени в Инструкцията за прилагане на подходящи технически и организационни мерки на защита на личните данни.
Жалбоподателят твърди, че решението е нищожно като постановено от некомпетентен орган, тъй като е с изтекъл мандат. Жалбоподателят се позовава на Решение на СЕС от 30 април 2025 година по съединени дела С-313/23, С-316/23 и С-332/23. Твърди, че нарушението не е извършено. В условията на евентуалност твърди, че не е извършено от него в качеството му на администратор на лични данни, а от съдия. Твърди, че е са приети Правила и Инструкции за работа с лични данни, с които са запознати всички магистрати и служители. Позовава се на Акт за резултати от извършена проверка с изх. № ПЛД-24-12/11.09.2024 година, с който Инспекторатът на Висшия съдебен съвет е приел, че Районен съд – София, като администратор на лични данни, е предприел

подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира, че обработването на лични данни и защита правата и свободите на физическите лица, субекти на данни в контекста на правораздавателната дейност се осъществява при спазване на принципите и задълженията, установени в Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД. Моли съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността на обжалваното решение, евентуално да го отмени.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище от 26.03.2026 година излага подробните си съображения.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище от 25.03.2026 година излага подробните си съображения за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна – А. Д. А. от [населено място] изразява становище за основателност на жалбата. Твърди, че съдията от Районен съд – София е извършил нарушението като е използвал личните и данни след приключване на делото. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е образувано по жалбата на А. Д. А. от [населено място] с вх. № 15207/26.08.2024 година. Инспекторатът към Висшия съдебен съвет на Република България е сезиран с искане да установи извършено нарушение на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския Парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679). В жалбата са наведени твърдения, че съдия В. К. от Районен съд – София е изпратил сигнал до Министъра на младежта и спорта и Министерския съвет за проверка на интегритетът и за заемане на длъжността като към сигнала е приложил препис от Решение № 1710/12.04.2023 година, постановено по НАХД № 12318/2022 година по описа на Районен съд – София, в което се съдържат лични данни на сезиращата.

С Решение № ЛДЖ-24-25/26.08.2024 година Инспекторът на Висшия съдебен съвет е приел, че Районен съд – София, като администратор на лични данни, е извършил нарушение на принципа на законоустановеност по чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 от Районен съд – София затова, че на 16.08.2023 година е изпратил сигнал до Министъра на младежта и спорта с копие до Министерския съвет на Република България, към който са приложени Решение № 1710/12.04.2023 година и Писмо с вх. № 122870/03.05.2023 година, в които се съдържат лични данни на А. Д. А. от [населено място] и е разпоредил на Районен съд – София да приведе операциите по обработване на лични данни в съответствие с правилата на Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД като запознае съдиите с правилата, предвидени в Инструкцията за прилагане на подходящи технически и организационни мерки на защита на личните данни.

За да постанови този резултат органът е приел, че жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 38б, ал. 1 от ЗЗЛД и от лице с правен интерес. Приел е, че с писмо от 16.08.2023 година съдия В. К. е изпратил сигнал до Министъра на младежта и спорта с копие до Министерския съвет на Република България за поведението на А. А.. Към сигнала е прикачено Решение № 1710/12.04.2023 година, постановено по НАХД № 12318/2022 година по описа на Районен съд – София и Писмо с вх. № 122870/03.05.2023 година. Приел е, че в изпратените документи се съдържат лични данни на А. – три имена, ЕГН, месторабота, лични контакти, данни за поведението и и изявленията и.

Решението е връчено на жалбоподателя на 03.07.2025 година, поради което подадената на 17.07.2025 година е в срока по чл. 38, ал. 8 от ЗЗЛД.

Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган, арг. чл. чл. 38в, ал. 4, вр. чл. 17, ал. 1, т. 1 и чл. 17а, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

За да изведе този извод съдът съобрази Решение № 12/27.09.2022 година, постановено по конституционно дело № 7/2022 година, по описа на Конституционния съд на Република България, с което е прието, че с изтичането на срока, за който са избрани, Главният инспектор и Инспекторите в Инспектората към Висшия съдебен съвет на Република България изпълняват своите функции до избиране от Народното събрание на Главен инспектор, съответно Инспектори. Неоснователно е позоваването на жалбоподателя на Решение по съединени дела С-313/23, С-316/23 и С-332/23 на съда на Европейския съюз, тъй като съдът се е произнесъл само относно изпълнението на функциите на членовете на Инспектората към Висшия съдебен съвет, които ще засегнат независимостта на съдиите, ако не се осъществят посочените предпоставки в отговора на въпрос 1. Тези функции са лимитативно определени и касаят осъществяването от тях проверки на дейността на магистратите при изпълнение на техните функции, на проверки за почтеност и липса на конфликт на интереси при магистратите, както и правомощието им да предлагат на друг орган на съдебната система образуването на дисциплинарно производство с оглед на налагането на дисциплинарни наказания на магистратите, а не по отношение на всички законово определени правомощия на Инспектората. Съдът на Европейския съюз е приел, че чл. 19, § 1, ал. 2 от Договора за Европейския съюз, вр. чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че принципът на независимост на съдиите не допуска практиката на държава членка членовете на орган на съдебната система на тази държава членка — които са избрани от нейния парламент за определени мандати и имат правомощия да проверяват дейността на магистратите при осъществяване на техните функции, да извършват проверки за почтеност и липса на конфликт на интереси при магистратите и да предлагат на друг орган на съдебната система образуването на дисциплинарно производство с оглед на налагането на дисциплинарни наказания на магистратите — да продължат да изпълняват функциите си след края на установения в конституцията на посочената държава членка мандат и до избора от този парламент на нови членове, когато продължаването на изтеклите мандати не почива на изрично правно основание в националното право, съдържащо ясни и точни правила, които да регламентират изпълнението на тези функции, и когато не е гарантирано, че това продължаване на практика е ограничено във времето.

На основание чл. 267, ал. 2 от Договора за функциониране на Европейския съюз, както и по аргумент от чл. 633 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от АПК, решението на СЕС е обвързващо за националните юрисдикции и направеното с него тълкуване на приложимото право трябва да се съобрази от настоящият съдебен състав, пред който е висящ съдебен спор с участие на Инспектората на Висшия съдебен съвет.

Съдът намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Решението е в писмена форма и съдържа ясни мотиви и разпоредителна част. Административният орган е установил относимите факти и на страните е дадена възможност за участие в производството.

Между страните не се спори, а се и установява, че пред Районен съд – София е образувано НАХД № 12318/2022 година по жалбата на Г. Й. Г. срещу Наказателно постановление № 22-4332-015501:18.08.2022 година на Началника на група в отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи. В хода на съдебното следствие, като свидетел, е разпитана А. Д. А.. След постановяване на решението съдия В. С. К. е изпратил сигнал до Министъра на младежта и

спорта с копие до Министерски съвет на Република България за проверка на интегритета на А.. Безспорно е, че изпращането на посочения по-горе сигнал и писмо до Министъра на младежта и спорта, представлява обработване на лични данни по смисъла на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗЛД, вр. чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 под формата на разкриване чрез предаване, на личните данни по см. § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, вр. чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на А. А., и по-конкретно – три имена, единен граждански номер и заемана длъжност. Спорът между страните се свежда до това дали обработването на личните данни на А. А. от съдията е законосъобразно.

Както правилно е посочил решаващият орган, този въпрос подлежи на изследване съобразно общите принципи, залегнали в разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗЗЛД, и специалните такива по чл. 49, ал. 1 и чл. 51 от ЗЗЛД.

Решаващият инспектор е приел, че в случая обработването на данните не е извършено в съответствие с целите по чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съдът намира, че административният орган е извел извода си като не е съобразил, че данните са предоставени на администратор на лични данни, попадащ в категорията на посочените в т. 19 от взетите предвид Съображения при приемането на Общия регламент относно защитата на данните.

Съобразно посоченото съображение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, както и свободното движение на такива данни, са предмет на специален правен инструмент на Съюза.

Обработването на лични данни за посочените по-горе цели е уредено с Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета.

Съображение 35 за приемане на посочената Директива постановява, че за да бъде законосъобразно, обработването на лични данни следва да бъде необходимо за изпълнението на задача в обществен интерес от компетентен орган въз основа на правото на Съюза или на държава членка за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване. Тези дейности следва да обхващат защитата на жизненоважни интереси на субекта на данните. Изпълнението на задачите по предотвратяване, разследване, разкриване или наказателно преследване на престъпления, институционално възложено със закон на компетентните органи, им позволява да изискват или нареждат на физическите лица да се съобразяват с направените искания. В този случай съгласието на субекта на данните съгласно определението в Регламент (ЕС) 2016/679 не следва да предоставя правно основание за обработването на личните данни от компетентните органи. Когато от субекта на данните се изисква да се съобрази с правно задължение, субектът на данните не разполага с истински и свободен избор, така че реакцията на субекта на данните не би могла да се счита за свободно изразяване на неговите желания. Това не следва да възпрепятства държавите членки да предвидят в националното си право, че субектът на данните може да даде съгласието си за обработване на неговите лични данни за целите на настоящата директива, като например данни от ДНК тестове в рамките на наказателни разследвания или наблюдение на местоположението на субекта на данни посредством електронен уред при изпълнението на наказания.

В глава Осма от ЗЗЛД се съдържат приложимите правила при обработването на лични данни от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или

наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване. Съгласно чл. 49 от ЗЗЛД обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване и е предвидено в правото на Европейския съюз или в нормативен акт, в който са определени целите на обработването и категориите лични данни, които се обработват.

Съдебната власт е държавна власт, която защитава правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата, арг. чл. 1, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

С цел осъществяване на всестранна и пълна защита на правата на гражданите и юридическите лица и реализиране на наказателната политика на държавата съдията може да подава сигнали до компетентните органи, арг. чл. 5, ал. 3 от Закона за съдебната власт и да иска съдействие от всички държавни органи, длъжностни лица, юридически лица и граждани, които са длъжни да им го оказват, арг. чл. 215 от Закона за съдебната власт.

Съгласно чл. 8, § 1 от Директива (ЕС) 2016/680 държавите членки предвиждат обработването да бъде законосъобразно само ако и доколкото то е необходимо за изпълнението на задача, осъществявана от компетентен орган за целите, определени в чл. 1, § 1, и е въз основа на правото на Съюза или правото на държава членка.

Съобразно разпоредбата на чл. 49 от ЗЗЛД обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган за целите по чл. 42, ал. 1 и е предвидено в правото на Европейския съюз или в нормативен акт, в който са определени целите на обработването и категориите лични данни, които се обработват.

Безспорно е, че в конкретния случай съдията е обработил личните данни на А. в изпълнение на правомощията си и с цел предпазването на обществения ред и сигурност.

Като е достигнал до различен правен извод административният орган е постановил акта си при неправилно приложение на материалния закон, което налага отмяната му. Делото следва да бъде върнато като преписка на решаващия орган със задължителни указания по приложението на материалния закон в горечитирания смисъл, и за изпълнение на правомощията му по чл. 38в от ЗЗЛД.

На жалбоподателя следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро (200 лева), на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2, вр. чл. 173, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ЛДЖ-24-25/01.07.2025 година на Инспектората към Висшия съдебен съвет на Република България по жалбата на Районен съд – София и **ИЗПРАЩА** преписката по жалба с вх. № 15207/26.08.2024 година от А. Д. А. от [населено място] за ново произнасяне при съобразяване на дадените в мотивите на решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Инспектората към Висшия съдебен съвет на Република България **ДА ЗАПЛАТИ** на Районен съд – София сумата от **102,26** (сто и две и 0,26) **евро**, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България с

касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: